
Radom, zamek, gm. loco, woj. mazowieckie

Informator Archeologiczny : badania 33, 196

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Ustalono, iż badany zespół architektoniczny jest związany z kolejnymi etapami rozwoju tzw. Nowego Miasta, założonego przez Kazimierza Wielkiego oraz kolejnymi fazami zabudowy przestrzeni między pierzeją południową rynku i obszaru przylegającego do murów miejskich.

W czasie prac badawczych wydzielono zespoły zabudowy drewnianej z 2. połowy XIV i początku XV wieku, fazy zabudowy z przełomu XV/XVI wieku, rozbudowy przylegających do linii fortyfikacji budynków z XVI i XVII wieku. Dokonano weryfikacji i rozwinięcia faz wydzielonych przez A. Gruszeckiego i J. Widawskiego, sprecyzowano datowania w/w w oparciu o ponowną interpretację źródeł pisanych. Ponadto wyznaczono strefy zagrożenia dla substancji zabytkowej miasta gotyckiego w obrębie dziedzińca zespołu popijarskiego i przylegającego do budynków skrzydła południowego.

Prace analityczne i kameralne realizowane są równolegle.

RADOM, zamek, gm. *loco*, woj. mazowieckie

- zamek

Zamek w Radomiu od dość dawna budził zainteresowanie wielu badaczy, o czym świadczy całkiem obfita jego bibliografia. We wszelkich opracowaniach zawsze opierano się na licznych pisanych źródłach historycznych, wzbogaconych co najwyżej o spostrzeżenia z doraźnych nadzorów archeologicznych, nigdy jednak nie dokonano jego rzetelnej analizy architektonicznej ani nie wykonano planowych badań wykopaliskowych. Uzyskane w trakcie przypadkowych nadzorów znaleziska obecnie są niedostępne, gdyż zaginęły lub zostały rozproszone. Szczęśliwie się złożyło, że część z nich wcześniej sfotografowano, a niektóre zdjęcia detali kamieniarskich zostały nawet opublikowane. Po tych nieprofesjonalnych „badaniach” pozostał fałszywie zrekonstruowany mur przylegający do zachodniej szczytowej elewacji „domu wielkiego” i pusta teczka po dokumentacji w archiwum Radomskiego Konserwatora Zabytków.

W roku 1999 zespół Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej z Łodzi w porozumieniu z radomską delegaturą Państwowej Służby Ochrony Zabytków wykonał odkrywki pasowe odsłaniające fragmenty wątków ceglanych na elewacjach wschodniej, południowej i zachodniej budynku dawnego domu zamkowego (obecnej plebani parafii św. Jana Chrzciciela). Stwierdzono istnienie dobrze zachowanych wątków ceglanych, niewątpliwie gotyckich w partii piwnicznej budynku plebani. Natrafiono na relikty detalu kamieniarki okien pomieszczeń piwnicznych oraz ślady czterech skutych przypór.

Wyniki tychże zabiegów posłużyły do sformułowania wieloetapowego „Programu badań archeologiczno-architektonicznych zespołu zamkowego w Radomiu”.

Zabytki ruchome uzyskane w trakcie badań i ich dokumentacja po zakończeniu opracowania znajdują się w zbiorach działu archeologicznego Muzeum w Radomiu.

Badania będą kontynuowane.

ROGÓW OPOLSKI, st. 13, gm. Krapkowice, woj. opolskie, AZP 92-37/13

- ślad osadnictwa (?) z epoki kamienia
- osada kultury lużyckiej z epoki brązu – okresu halsztackiego
- osada z okresu wczesnego średniowiecza (?)
- osada z okresu późnego średniowiecza-nowożytności

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w marcu przez dr. Jarosława Bronowickiego (autor sprawozdania, Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział we Wrocławiu). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 0,12 ha.

Celem badań była eksploracja nawarstwień kulturowych zagrożonych zniszczeniem w wyniku budowy autostrady. W trakcie prac natrafiono na peryferyczną, południowo-wschodnią część sta-